

[Socialministeren]

Reglerne om revalidering i bistandslovens § 43 giver mulighed for støtte til uddannelse, når visse betingelser er opfyldt.

Det er en betingelse for at få støtte efter reglerne om revalidering, at ansøgeren har en nedsat erhvervsevne og det er påkrævet at yde hjælpen, for at vedkommende kan blive selvforsørgende.

Erhvervsevnen kan være nedsat af fysiske, psykiske eller sociale årsager.

Dog kan hjælp til revalidering først sættes ind, når muligheder efter anden lovgivning – f.eks. SU-reglerne – ikke er tilstrækkelige foranstaltninger til at bringe den pågældende ind på arbejdsmarkedet.

Når en ansøger ikke har en nedsat erhvervsevne af fysiske eller psykiske årsager, må det afklares, om pågældende er revalidend af sociale årsager, hvilket kan være tilfældet for en enlig forsørger, der befinder sig i en fastlåst social situation.

Det er kommunen, der efter en konkret vurdering af sagen afgør, om betingelserne for hjælp til revalidering er opfyldt. Kommunens afgørelse kan ankes til Det sociale Ankenævn.

Spm. nr. S 1

Til *miljøministeren* (5/10 93) af:

Svend Heiselberg (V):

»Vil ministeren tage skridt til, at skarvbestanden bliver reduceret her i Danmark?«

Begrundelse

Der er sket en nærmest eksplosiv vækst i skarvbestanden. Skarven er i forhold til fiskebestanden en rovfugl, idet den fanger store mængder af fisk – det være sig ål, ørreder osv., hvilket måske kan være årsag til, at der i år næsten ingen ål er i de danske farvande.

Jeg har selv i år set, at skarven og fiskehejren fanger store mængder af fisk, og selv om vi gerne vil have, at der er en stor fuglebestand i naturen, må det vel være rimeligt, at vi også tager et vist hensyn til fiskebestanden – om ikke andet så af hensyn til erhvervsfiskerne.

Svar (14/10 93):

Svend Auken (S):

Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen, udarbejdede i 1992 en forvaltningsplan for

skarven i Danmark, der trådte i kraft den 1. januar 1993.

Planen blev fulgt op af miljøministerens ændring af bekendtgørelsen om regulering af skadevoldende vildt for så vidt angår skarven. Ændringerne i bekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 995 af 14. december 1992) trådte ligeledes i kraft den 1. januar 1993.

Skarvforvaltningsplanen blev udarbejdet i erkendelse af, at skarvbestanden i Danmark er øget kraftigt, og at der er klaget over de skader, som skarverne kan forårsage.

Det er efter skarvforvaltningsplanen nu bl.a. tiltrådt, at erhvervsfiskere uden særskilt tilladelse året rundt kan skyde skarver op til 100 m fra deres bundgarn. Derudover har Miljøministeriet og Fiskeriministeriet indledt et samarbejde om at udvikle afværgemidler for at minimere skaderne fra skarverne.

Såvel forvaltningsplanen som ændringerne til bekendtgørelsen udløber den 31. december 1996.

Under hensyntagen til den megen opmærksomhed, der var – og er – om den danske skarvbestand, blev Skov- og Naturstyrelsen allerede ved ikrafttrædelsen af forvaltningsplanen af miljøministeren anmodet om at fremkomme med en statusredegørelse over og vurdering af skarvforvaltningsplanen efter et år, herunder en opgørelse af den aktuelle bestands størrelse.

Jeg vil få styrelsens redegørelse/vurdering forelagt inden årets udgang.

Jeg har endvidere anmodet Vildtforvaltningsrådet, hvor bl.a. Dansk Ornitologisk Forening og Danmarks Jægerforbund er repræsenteret, om at drøfte, om der kan igangsættes yderligere initiativer, der vel at mærke er etisk forsvarlige.

Rådets vedlagte anbefaling af 29. september 1993 vil indgå i den samlede vurdering, som jeg får forelagt af Skov- og Naturstyrelsen sidst på året. (Ikke optrykt her).

Jeg kan yderligere oplyse, at der på Miljøministeriets initiativ den 1. og 2. december 1993 afholdes en international skarv-workshop her i landet for de myndigheder, der i de nord- og østeuropæiske lande har ansvaret for forvaltningen af skarverne.

Jeg har anmodet om, at det i forbindelse med dette møde drøftes, om der kan etableres en europæisk skarvforvaltningsplan. Danmark